

Dele bør der spares paa. Derfor foreslaa vi, at der ikke skal finde Burderingsforretning Sted, undtagen alle ere enige om at forlange Burderingsforretning, eller, hvis der er Strid, om Burderingsforretning skal finde Sted eller ikke, det ved en Kendelse afgøres, at Burderingsforretning skal optages. Det maa jeg jo naturligvis indrømme, at der kan være Tilfælde, hvor det kan være hensigtsmæssigt at optage en Burderingsforretning, det gælder vel ikke Ejendomme i Almindelighed, navnlig ikke Landejendomme, men det kan gælde Ejendomme af en vis Bestaendighed, Fabriksejendomme o. desl.; der kan det maaske være nyttigt at optage en Burderingsforretning, og saa bør der ikke lægges nogen Hindring i Vejen derfor; dersom nogen anser det for rigtig, at den optages, kan den finde Sted. Det er et af de Punkter, hvor man mener at spare Tid, men ogsaa at man sparer Penge. — Man har dernæst ladet sig det være magtpaaliggende at have et Par Regler, som skulde sikre, at alle vedkommende saa vidt muligt saa Lejlighed til at komme til Stede ved det Møde, hvor Auktionsvilkårene fastsættes, og særlig er der stillet et Forslag, som man maa tillægge meget stor Vigtighed, det, der nemlig findes under Nr. 21 til § 28, som gaar ud paa, at ikke de bedre prioriterede Panthavere blive forurettede ved Auktionsvilkårenes Fastsættelse af de sekundære Prioriteter. Det er en vigtig Ting, jaaledes som det ogsaa er udtalt baade i Kredittforeningernes Andragende og ogsaa i Betænkningen, at de bedste Prioriteter, 1ste og anden Prioritet, kunne stoles paa, at deres Rettigheder ikke kræntes i det Tilfælde, at de sekundære Panthavere eller maaske Udløghaverne, der slet ikke have noget Pant, saa braagt en Auktion i Stand over Ejendommen. Man har ment, at der kunde værnes om deres Rettigheder derved, at det paalægges Auktionsforvalteren at paase, at man ikke i Auktionsvilkårene sætter noget ind, der strider mod de Rettigheder, som de have ligesom som bedre Prioriteter, i det jo Forudsætningen er den, at der tilvejebringes fra Auktionsretvirentens Side Pantestat, som indeholder Oplysninger om, hvilke Prioriteter der hvile paa Ejendommen. Disse Dokumenter skulle være til Stede ved Auktionsfonditionernes Fastsættelse, og der er altsaa en Afgang til at blive bekendt med de bedre Prioritetshaveres Rettigheder, og naar saa er, mener man, at disse Rettigheder bør ikke kunne tilfidelættedes, og ikke heller bør deres Rettigheder prælluderes, fordi de udeblive fra et Møde, hvortil der er givet forholdsvis kort Varjel, og

hvortil Indvarslingen ikke kan siges at ste paa nogen overordentlig betryggende Maade. — Der er fremdeles et Endringsforslag til § 28, som man tillægger en særlig Interesse. Det gaar ud paa, at Auktionsforvalteren ligeledes skal sørge for, „at Størrelsen af de Omkostninger, Restancer og mulig andre Udgifter, som det paalægges Køberne at udrede udenfor Købesummen, oplyses og udtrykkelig opgives, i alt Fald ved Angivelse af deres højeste Beløb.“ Jeg tror, at alle ærede Medlemmer, der have praktisk Indsigt i disse Forhold, ville være enige med Udvalgets Flertal dert, at noget af det, der mest bidrager til at afskrække Folk fra at byde paa Tvangsauktioner, er Frygten for, at de bagefter skulle blive oversaldne med usforholdsmæssig store Regninger paa Omkostninger. Folk ræsonnerer i Reglen saaledes: Vi vide, hvad vi byde, men vi kunne ikke være sikre paa, at der ikke bagefter kommer store Regninger paa Omkostninger. Man har fortalt Eksempler paa Tilfælde, hvor Folk troede at have gjort rundelig Regning ved at ansætte det til en 5 à 600 Kr., men hvor det saa blev 2,500 à 2,600 Kr., og jeg tror ingenlunde, at det er noget enestaaende. Altsaa, dersom man virkelig skal kunne vente, at der kommer Lyst til at byde paa Auktioner, er det i sin Orden, at man sørger for, at det kommer til at staa klart for Køberne og de lysthavende, hvad det er, de indlade sig paa, at de ikke blot vide, hvad de byde i Købesum, men at de ogsaa vide, hvad der kommer bagefter i Omkostningsbeløb. Nu fandtes der jo ganske vist i Udkastet en Bestemmelse, som gik i den Retning, idet det nemlig var foreskrevet i § 33, sidste Stykke, at Retvirenten har ved Auktionen saa vidt muligt at fremlægge nøjagtig Oplysning om de Beløb, Køberne skal betale udenfor Købesummen“ o. s. v., men Udvalget har troet, at det ikke var nok at foreskrive, at Retvirenten skulde gøre dette saa vidt muligt paa Auktionsdage, men at han maa sørge for, at det sker, inden Auktionen finder Sted, og betimelig, jaaledes at Folk kunne saa det at vide, og man kan ikke have Sikkerhed for, at det sker, med mindre man paalægges Auktionsforvalteren at sørge for dette Punkt om Auktionsomkostningerne, ligesom han jo efter Lovudkastet skal sørge for Auktionsfonditionernes behørige Afsættelse ogsaa paa andre Punkter, navnlig hvad Købesummens Berigtigelse angaar. — Hovedopmærksomheden har man henvendt paa det Forhold, der finder Sted, naar Ejeren af den paagældende Ejendom gaar fallit eller er gaaet fallit. Nu er Reglen